

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 545

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 iunie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 439 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și a dispozițiilor art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă.....	1-5		
Decizia nr. 475 din 8 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă	5-7		
			ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		44.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii 7-12
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		654.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.801/1995 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar..... 12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 439 din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și a dispozițiilor art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și a dispozițiilor art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marcela Dumitru în Dosarul nr. 28.624/2/2005 (3.146/2005), de Eugen Pop în Dosarul nr. 30.731/2/2005 (3.559/2005), de Irina Alexandra Cerchez, Adrian Doru Cerchez, Costin Cerchez și Corina Dragne (fostă Cerchez) în Dosarul nr. 28.876/2/2005 (3.197/2005), de Ilie Adrian Ionel în Dosarul nr. 28.362/2/2005 (3.090/2005) și de către Maria Păun, Ilie Păun, Larisa Andronic, Tamara Seraia și Victor Dombrovski în Dosarul nr. 25.970/2/2005 (2.685/2005) ale

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005

Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Rostaș Culiță în Dosarul nr. 16.975/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, de Romulus Petrescu în Dosarul nr. 8.766/2005 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă, precum și de către Dumitru Alexe în Dosarul nr. 1.452/C/2005, de Elena Mocanu și Marița Andronic în Dosarul nr. 1.462/C/2005 și, respectiv, de către Costica Boncan în Dosarul nr. 1.954/2005 ale Curții de Apel Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal Costica Boncan și Irina Alexandra Cerchez, Ilie Adrian Ionel, personal și asistat de avocat Daniel Măcărescu, Maria Păun, Ilie Păun, Larisa Andronic și Tamara Seraia, personal și asistați de avocat Valentin Lupu, precum și Victor Dombrowschi, reprezentat prin același avocat. De asemenea, se prezintă partea Tasiea Chebac, reprezentată prin mandatar Dan Eremia.

Lipsește celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că partea Toma Bujor a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și, de asemenea, partea Adrian Codrat Zână a depus note scrise în susținerea excepției, solicitând judecarea în lipsă.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 232D/2006, nr. 236D/2006, nr. 248D/2006, nr. 249D/2006, nr. 254D/2006, nr. 255D/2006, nr. 261D/2006, nr. 263D/2006, nr. 264D/2006 și nr. 265D/2006.

Avocatul Valentin Lupu se opune conexării dosarelor. Celelalte părți prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 236D/2006, nr. 248D/2006, nr. 249D/2006, nr. 254D/2006, nr. 255D/2006, nr. 261D/2006, nr. 263D/2006, nr. 264D/2006 și nr. 265D/2006 la Dosarul nr. 232D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, Costica Boncan și Irina Alexandra Cerchez solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Avocatul Daniel Măcărescu arată că de la data la care a invocat excepția de neconstituționalitate Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, în sensul constituționalității reglementării criticate, astfel încât excepția invocată apare ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Valentin Lupu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile de lege criticate contravin dreptului la un proces echitabil prin acordarea competenței de soluționare, atât a apelului, cât și a recursului, aceleiași instanțe de judecată. Așa fiind, arată că părțile nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară, reglementarea criticată fiind de natură să știrbească prezumția de imparțialitate a instanțelor judecătorești, atâta vreme cât controlul legalității și temeiniciei hotărârii judecătorești atacate se face de chiar instanța a cărei hotărâre a fost atacată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.624/2/2005 (3.146/2005), Încheierea din 3 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 30.731/2/2005 (3.559/2005), Încheierea din 16 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.876/2/2005 (3.197/2005), Încheierea din 3 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.362/2/2005 (3.090/2005), și Încheierea din 20 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 25.970/2/2005 (2.685/2005), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 și art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marcela Dumitru, Eugen Pop, Irina Alexandra Cerchez, Adrian Doru Cerchez, Costin Cerchez și Corina Dragne (fostă Cerchez), Ilie Adrian Ionel, Maria Păun, Ilie Păun, Larisa Andronic, Tamara Seraia și Victor Dombrowschi.

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.452/C/2005, Încheierea din 19 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.462/C/2005, și Încheierea din 13 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.954/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) și (4) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Dumitru Alexe, Elena Mocanu, Marița Andronic și Costica Boncan.

Prin Încheierea din 1 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 16.975/2005, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Rostaș Culiță.

Prin Încheierea din 9 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.766/2005, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Romulus Petrescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)–(3), art. 24, art. 53, art. 115 alin. (4), (5) și (6), art. 124 alin. (2), art. 126, 127 și 129. În acest sens arată că pentru procesele aflate în curs de derulare se aplică noile dispoziții procedurale referitoare la competența instanțelor de judecată, ceea ce presupune nu numai tergiversarea judecării, ci și încălcarea principiului neretroactivității legii. De asemenea, apreciază că este încălcat principiul egalității în fața legii și al accesului liber la justiție, de vreme ce părțile din cauzele care vor fi trimise pe cale administrativă la aceleași instanțe de judecată ce au pronunțat hotărârea supusă unei căi de atac nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară, în condițiile în care imparțialitatea, parte esențială a unui adevărat act de justiție, este grav lezată prin soluționarea căii de atac de către aceeași instanță de judecată care a pronunțat hotărârea atacată.

Totodată, aceștia apreciază că dispozițiile legale criticate le lezează dreptul la apărare, prin privarea de posibilitatea exercitării unui grad de jurisdicție, ceea ce, în opinia autorilor excepției, contravine și art. 53 din Constituție, întrucât dreptul de a exercita calea de atac a recursului este evident și nejustificat restrâns. Autorii excepției susțin că art. II din Legea nr. 219/2005 introduce un factor puternic de discriminare și de parțialitate în actul de justiție, prin schimbarea intempestivă a competenței

instanțelor de judecată și încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic.

Referitor la încălcarea art. 115 alin. (4), (5) și (6) din Constituție, se arată că Legea nr. 219/2005 a fost adoptată după mai bine de 4 ani de la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, când presupusa situație extraordinară existentă la data intrării în vigoare a ordonanței a încetat să mai existe. În aceeași ordine de idei, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 nu conține motivarea situației extraordinare care să justifice adoptarea ei, fiind, prin urmare, ea însăși neconstituțională. Pe de altă parte, din cuprinsul Legii nr. 219/2005 nu rezultă dacă aceasta a fost adoptată cu votul majorității membrilor fiecărei Camere, conform cerințelor art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție.

În sfârșit, autorii excepției apreciază că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 219/2005 contravin și art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la un recurs efectiv.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat conține o normă tranzitorie, cu aplicabilitate temporară, ce are efecte pentru viitor, normele procedurale fiind de imediată aplicare. Instanța apreciază că nicio prevedere constituțională nu reglementează competența de soluționare a căilor de atac și nici nu instituie obligativitatea, în această materie, a principiului organizării ierarhice a instanțelor de judecată. Împrejurarea că legiuitorul a prevăzut ca cenzurarea aceleiași hotărâri, în două căi de atac diferite, să se realizeze de către aceeași instanță nu semnifică o îngădire a accesului liber la justiție. De asemenea, apreciază că nu se aduce atingere nici principiului unicității, imparțialității și egalității justiției, întrucât acest principiu nu privește competența instanțelor de judecată, ci egalitatea între cetățenii care recurg la justiție.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 127 din Constituție, arată că norma constituțională lasă la latitudinea legiuitorului posibilitatea de a reglementa situațiile în care desfășurarea judecării, pentru anumite rațiuni, să nu se realizeze în ședință publică. Instanța arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin nici art. 129 din Constituție, întrucât partea nu a fost privată de o cale de atac pe care legea o reglementa la momentul pronunțării hotărârii atacate, iar potrivit normei constituționale invocate, căile de atac se exercită, în condițiile legii.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă, în două cauze, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prin scoaterea dosarelor de către Înalta Curte de Casație și Justiție de pe rolul său și înaintarea, spre soluționare, către Curtea de Apel nu se aduce atingere art. 126 alin. (1) din Constituție, întrucât judecata cauzei urmează să se facă tot de către o instanță judecătorească, stabilită prin lege.

Tot **Curtea de Apel Galați — Secția civilă**, într-o altă cauză, consideră însă că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 219/2005, aceeași instanță judecă ambele căi de atac, respectiv apelul și recursul, ceea ce determină încălcarea atât a art. 21 din Constituție, cât și a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creându-se aparența că părții nu i se dă posibilitatea promovării unui recurs efectiv și nu i se asigură egalitatea armelor.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 219/2005 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Instanța consideră că inconsecvența legiuitorului, în ceea ce privește modificarea normelor de competență ale instanțelor judecătorești, creează atât prejudicii materiale și morale justițiabililor, cât și prejudicii de imagine instanțelor judecătorești. De asemenea, arată că trimiterea pe cale administrativă a dosarelor contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen rezonabil, consacrat în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate reglementează competența de soluționare a recursurilor, cuprinzând dispoziții tranzitorii de modificare a competenței de la Înalta Curte de Casație și Justiție la curțile de apel, fără a avea însă incidență asupra raporturilor juridice deduse judecării și aflate în faza procesuală a recursului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând jurisprudența Curții Constituționale, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, arată că trimiterea dosarelor de la Înalta Curte de Casație și Justiție la curțile de apel nu îngreșește accesul la un proces echitabil, întrucât căile de atac respective, apel și recurs, se soluționează de complete diferite, cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților, care beneficiază de un acces real la toate căile de atac, ordinare sau extraordinare. De asemenea, arată că modificarea reglementării în această materie a fost realizată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, fiind impusă de o serie de rațiuni majore, care erau afectate de reglementarea anterioară, ce instituia competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie de soluționare a recursurilor, urmărindu-se astfel o mai bună administrare a justiției, o deplină realizare a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, precum și deblocarea activității instanței supreme.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt de imediată aplicare și produc efecte pentru viitor, aplicându-se tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, apreciază că stabilirea prin textul de lege dedus controlului a unor reguli privind competența instanțelor judecătorești nu contravine dreptului părților de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia, în cadrul procesului, de toate mijloacele de apărare și de toate garanțiile prevăzute de lege. Mai mult, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 219/2005 reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

Cât privește celelalte texte constituționale invocate de autorii excepției, Avocatul Poporului arată că acestea nu au incidență în speță.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, precum și dispozițiile art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. II din Legea nr. 219/2005: „(1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.*

(2) *Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.*

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.”;*

— Art. 3 pct. 3 din Codul de procedură civilă: „*Curțile de apel judecă: [...]*

3. *ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;”;*

— Art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă: „*Curtea Supremă de Justiție judecă:*

1. *recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege;”;*

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și supremația Constituției și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4), (5) și (6) privind delegarea legislativă, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 127 care consacră caracterul public al dezbaterilor și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

De asemenea, apreciază că reglementarea criticată contravine și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. În acest sens sunt Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, și Decizia nr. 266 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 14 aprilie 2006, prin care Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

De asemenea, Curtea a statuat că, deși prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, soluția legislativă adoptată nu relevă niciun fine de neconstituționalitate. Astfel, dincolo de caracterul tranzitoriu al acestei reglementări, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile legale ce fac obiectul excepției nu aduc nicio atingere principiului imparțialității instanțelor judecătorești, în contextul dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecarea recursului de către aceeași instanță care a soluționat apelul, dar în alt complet, nu constituie în sine o prezumție a imparțialității judecătorilor care se pronunță asupra recursului. Cele două căi de atac — apelul și recursul — sunt guvernate de reguli procedurale distincte, menite să asigure realizarea dreptului la un proces echitabil.

În fine, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic, întrucât Constituția nu consacră un asemenea principiu, ci, potrivit art. 129, numai folosirea căilor de atac prevăzute de lege.

Cu privire la dispozițiile art. 3 pct. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 551 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 din 28 noiembrie 2006, și Decizia nr. 667 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 26 ianuarie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

În ceea ce privește dispozițiile art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 66 din 14 aprilie 1997, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 443 din 13 noiembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997, Curtea a constatat că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, inclusiv a recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție, ci statuează principial, în art. 129, că, „*Împotriva hotărârilor*

judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, iar art. 126 alin. (2) prevede că prin „lege” se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și motivarea acestor decizii își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și a dispozițiilor art. 3 pct. 3 și art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marcela Dumitru în Dosarul nr. 28.624/2/2005 (3.146/2005), de Eugen Pop în Dosarul nr. 30.731/2/2005 (3.559/2005), de Irina Alexandra Cerchez, Adrian Doru Cerchez, Costin Cerchez și Corina Dragne (fostă Cerchez) în Dosarul nr. 28.876/2/2005 (3.197/2005), de Ilie Adrian Ionel în Dosarul nr. 28.362/2/2005 (3.090/2005) și de către Maria Păun, Ilie Păun, Larisa Andronic, Tamara Seraia și Victor Dombrowschi în Dosarul nr. 25.970/2/2005 (2.685/2005) ale Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Rostaș Culiță în Dosarul nr. 16.975/2005 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, de Romulus Petrescu în Dosarul nr. 8.766/2005 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă, precum și de către Dumitru Alexe în Dosarul nr. 1.452/C/2005, de Elena Mocanu și Marița Andronic în Dosarul nr. 1.462/C/2005 și, respectiv, de către Costica Boncan în Dosarul nr. 1.954/2005 ale Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 475

din 8 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Robert Gheorghe Cioca în Dosarul nr. 1.992/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocat Adrian Rusu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției, prin avocat, solicită constatarea neconstituționalității prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă. Arată că acest text legal care nu permite administrarea de probe noi în recurs, cu excepția înscrisurilor, se aplică și în cazul prevăzut de art. 304¹ din Codul de procedură civilă, în situația în care nu există calea de atac a apelului, hotărârea primei instanțe fiind supusă controlului doar pe calea recursului. În aceste condiții partea care nu poate ataca o hotărâre decât pe calea recursului se vede privată, pe de o parte, de un grad jurisdicțional, iar pe de altă parte, de posibilitatea de a beneficia, în recurs, de întregul regim probator, inclusiv de proba cu martori. Consideră așadar că aceste împrejurări îi îngădesc în mod nejustificat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 din Constituție, reglementarea procedurii de judecată și a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului, care poate institui reguli procedurale diferite pentru fiecare situație în parte. De asemenea, arată că părțile au putut administra în fața primei instanțe toate dovezile de care au înțeles să se folosească, iar instanța de recurs are posibilitatea, în situația prevăzută de art. 304¹ din Codul de procedură civilă, să le examineze sub toate aspectele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.992/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal** a sesizat **Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de către Robert Gheorghe Cioca cu prilejul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 305 din Codul de procedură civilă, care nu permite administrarea de probe noi în recurs, cu excepția înscrisurilor, este aplicabil și în cazul prevăzut de art. 304¹ din Codul de procedură civilă – atunci când sentința instanței de fond este atacată direct cu recurs, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil și dreptății, ca valoare supremă garantată de Constituție. Astfel, justițiabilii sunt privați de o cale de atac ordinară și devolutivă, în care puteau fi administrate probe noi, puteau fi completate sau refăcute probele administrate în fond.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin art. I pct. 7 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 124 alin. (1) și (2) și ale art. 129 din Constituție, referitoare la statul român, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, înfăptuirea justiției și folosirea căilor de atac. De asemenea, consideră că textul legal criticat contravine și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul legal criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 396 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 1 septembrie 2005, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, arătând că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, și nu încalcă drepturile fundamentale ale justițiabililor.

De altfel, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil sau dreptății, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Robert Gheorghe Cioca în Dosarul nr. 1.992/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005
privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993
privind alocația de stat pentru copii**

Având în vedere existența unor disfuncționalități în aplicarea reglementărilor din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările ulterioare, și existența unor inechități constând în neincluderea unor persoane în rândul beneficiarilor drepturilor prevăzute de actul normativ, precum și în considerarea obiectivelor stabilite în Programul de guvernare pentru perioada 2005—2008 cu privire la reducerea abandonului de copii și sporirea natalității, prin adoptarea unor măsuri specifice și diversificarea formelor de protecție socială destinate familiilor cu copii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, se impune adoptarea de măsuri imediate în vederea înlăturării deficiențelor semnalate, precum și pentru instituirea unui regim echitabil prin includerea și a altor categorii de persoane în cadrul beneficiarilor drepturilor de protecție reglementate de această ordonanță de urgență, elemente ce constituie o situație extraordinară ce vizează interesul public.

Principalele deficiențe constatate în primele luni de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările ulterioare, semnalate atât de beneficiari, cât și de instituțiile implicate în aplicarea prevederilor acesteia, deficiențe care au condus la imposibilitatea acordării în bune condiții a indemnizației pentru creșterea copilului, sunt următoarele:

- necuprinderea anumitor categorii de persoane în prevederile ordonanței de urgență;
- condiționarea acordării stimulentei de acordarea indemnizației pentru creșterea copilului;
- inexistența unor reglementări clare în ceea ce privește acordarea alternativă a indemnizației pentru creșterea copilului și a stimulentei lunar;
- imposibilitatea efectuării plății drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările ulterioare, în conturile personale sau în conturile de card ale beneficiarilor.

Deficiențele constatate au indus o stare accentuată de nemulțumire în rândul potențialilor beneficiari, precum și dificultăți de aplicare de către direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale. Din acest punct de vedere, categoria cea mai defavorizată o constituie persoanele care s-au asigurat în sistemul asigurărilor sociale tocmai pentru a beneficia de acest drept prevăzut de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările ulterioare, și care nu au mai beneficiat de indemnizația pentru creșterea copilului odată cu apariția Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Constituția României, republicată, statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav sau cu handicap, stabilindu-se astfel un regim special de protecție și asistență în realizarea drepturilor lor, fără nicio discriminare sau condiționare.

În anul 1993 a fost adoptată Legea nr. 61 privind alocația de stat pentru copii, act normativ care instituie o alocație familială, respectiv alocația de stat, ca un drept universal al copiilor garantat de Constituție. În temeiul acestei legi, toți copiii aflați în grija familiilor lor sau a familiilor substitutive primeau alocație de stat. Au existat însă unele condiționalități. Rata crescută la acea dată a abandonului școlar și analfabetismul constatat la unele segmente ale populației au impus ca pentru copiii de vârstă școlară acordarea alocației de stat să fie condiționată de frecventarea cel puțin a învățământului general obligatoriu. De asemenea, copiii aflați în instituțiile de ocrotire ale statului nu primeau această alocație, ei beneficiind în această perioadă de întreținere și îngrijire complete în cadrul instituțiilor.

În temeiul acestor prevederi, Curtea Constituțională a dispus prin Decizia nr. 277 din 21 martie 2006 admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, fapt care impune modificarea de urgență a acestor prevederi neconstituționale și eliminarea oricăror condiționări în acordarea alocației de stat pentru copii.

Menționăm că dispozițiile Legii nr. 61/1993 declarate neconstituționale își încetează efectele juridice în termen de 45 de zile de la emiterea deciziei Curții Constituționale, respectiv începând cu data de 2 iunie 2006. În situația în care actul normativ nu este modificat corespunzător, aplicarea noilor dispoziții se va realiza aleatoriu, fără unitate la nivel teritorial, ceea ce ar conduce la excluderea unor categorii de beneficiari.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Cele 12 luni prevăzute la alin. (1) pot fi constituite integral și din perioadele în care persoanele s-au aflat în una sau mai multe dintre următoarele situații:

a) și-au însoțit soțul/soția trimis/trimisă în misiune permanentă în străinătate;

b) au beneficiat de indemnizație de șomaj, stabilită conform legii;

c) au beneficiat de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

d) au realizat perioade asimilate stagiului de cotizare în sistemul public de pensii în condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

e) au realizat perioade de stagiul de cotizare în sistemul public de pensii în condițiile prevăzute de actele normative cu caracter special care reglementează concedierile colective;

f) au realizat în sistemul public de pensii, anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, perioade de stagiul de cotizare pe bază de contract de asigurare socială;

g) au beneficiat de indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani, respectiv până la vârsta de 3 ani în cazul copilului cu handicap;

h) au beneficiat de pensii de invaliditate;

i) au beneficiat de concediu fără plată pentru a participa la cursuri de formare și perfecționare profesională din inițiativa angajatorului sau la care acesta și-a dat acordul, organizate în condițiile legii;

j) au lucrat cu contract individual de muncă în străinătate, pe baza acordurilor guvernamentale bilaterale încheiate de România cu alte state;

k) se află în perioada de întrerupere temporară a activității, din inițiativa angajatorului, fără încetarea raportului de muncă, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, potrivit legii;

l) se află în perioada de 60 de zile de la absolvirea cursurilor de zi ale învățământului universitar, organizat potrivit legii, cu examen de licență sau de diplomă, în vederea angajării ori, după caz, trecerii în șomaj, potrivit legii.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Persoanele care sunt îndreptățite să beneficieze de indemnizație pentru creșterea copilului, reglementată de prezenta ordonanță de urgență, și realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de un stimulent în cuantum lunar de 300 lei (RON).

(2) Stimulentul prevăzut la alin. (1) se acordă și persoanelor care au fost îndreptățite să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului, reglementată de dispozițiile aplicabile până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență cuprinse în Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2001, precum și de alte acte normative referitoare

la stabilirea și acordarea acestui drept, denumite în continuare *acte normative speciale*.

(3) În cazul persoanelor care beneficiază de indemnizația pentru creșterea copilului și solicită dreptul la stimulent, plata acestei indemnizații se suspendă.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, cuantumul stimulentului lunar prevăzut la alin. (1) este de 100 lei (RON).“

3. Alineatele (2) și (3) ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:

„(2) Beneficiază de aceleași drepturi și una dintre persoanele care a adoptat copilul, căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și persoana care a fost numită tutore.

(3) În situația persoanelor prevăzute la alin. (2), acordarea drepturilor prevăzute la art. 1, respectiv la art. 2, se face ținându-se seama de perioada de 12 luni anterioare datei la care, după caz, s-a aprobat adopția, a fost făcută încredințarea, s-a instituit plasamentul sau tutela.“

4. Alineatele (1) și (2) ale articolului 6 vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Concediul și indemnizația lunară prevăzute la art. 1, respectiv la art. 2, precum și stimulentul prevăzut la art. 3 se cuvin pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau, după caz, pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2), după data de 1 ianuarie 2006.

(2) Se ia în calcul la stabilirea celor 3 nașteri și nașterea survenită până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv, în situația în care solicitanții drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență îndeplinesc condițiile de acordare a acestora după data de 1 ianuarie 2006.“

5. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 au dreptul la concediu fără plata indemnizației pentru creșterea copilului după primele 3 nașteri sau, după caz, după primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (2).

(2) Durata concediului prevăzut la alin. (1) este de 3 luni și se acordă integral, o singură dată, fiecăruia dintre părinții firești ai copilului sau, după caz, persoanelor prevăzute la art. 5 alin. (2), în perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv a vârstei de 3 ani în cazul copilului cu handicap.

(3) Cererea pentru acordarea concediului fără plata indemnizației pentru creșterea copilului se depune și se înregistrează la angajator, pe baza livretului de familie sau a certificatului de naștere al copilului.

(4) Perioada în care o persoană beneficiază de concediu fără plata indemnizației pentru creșterea copilului constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a drepturilor stabilite de Legea nr. 76/2002 privind sistemul

asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, precum și în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare.“

6. La articolul 8 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) dovada eliberată de autoritățile competente pentru realizarea veniturilor din activități independente sau, după caz, din activități agricole și a plății impozitului pentru acestea;“.

7. La articolul 10 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) începând cu ziua următoare celei în care încetează, conform legii, concediul de maternitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la acea dată;“.

8. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se suspendă începând cu luna următoare celei în care:

- a) beneficiarul este decăzut din drepturile părintești;
- b) beneficiarul este îndepărtat, conform legii, de la exercitarea tutelei;
- c) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege în vederea încredințării copilului spre adopție;
- d) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege în vederea menținerii măsurii de plasament;
- e) beneficiarul execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile;
- f) copilul este abandonat ori este internat într-o instituție de ocrotire publică sau privată;
- g) beneficiarul a decedat;
- h) se constată că, timp de 3 luni consecutiv, se înregistrează mandate poștale returnate.

(2) Plata indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1), respectiv la art. 2, se suspendă începând cu ziua următoare celei în care beneficiarul realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Plata indemnizației pentru creșterea copilului nu se suspendă în situația în care beneficiarii acestei indemnizații primesc sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, în baza legii, a contractului colectiv de muncă sau a contractului individual de muncă, acordate în perioada concediului pentru creșterea copilului, altele decât drepturile salariale rezultate din desfășurarea efectivă a unei activități profesionale.

(4) Plata indemnizației se suspendă în situația în care persoanele pentru care se asigură continuitatea plății acesteia, în condițiile prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a), nu depun cererea în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Plata stimulentului prevăzut la art. 3 se suspendă începând cu ziua următoare celei în care beneficiarul nu

mai realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În situația în care beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 7, plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se suspendă începând cu ziua următoare celei în care condițiile respective nu mai sunt îndeplinite.

(7) Reluarea plății drepturilor suspendate în situațiile prevăzute la alin. (1) se face la cerere, începând cu luna următoare celei în care se depune cererea.

(8) Reluarea plății drepturilor suspendate în situațiile prevăzute la alin. (2) și (4)–(6) se face începând cu data depunerii cererii.“

9. Alineatul (1) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Beneficiarul drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență este obligat să comunice în scris primăriei orice modificare intervenită în situația sa, de natură să determine încetarea sau suspendarea plății drepturilor, în termen de 15 zile lucrătoare de la apariția acesteia.“

10. După alineatul (4) al articolului 18 se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Perioada în care o persoană beneficiază de drepturile prevăzute la art. 1, respectiv la art. 2, constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, cu modificările ulterioare.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), la stabilirea cuantumului indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate se ia în calcul salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată din perioada respectivă.“

11. Alineatul (2) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„(2) Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se achită lunar beneficiarului, reprezentantului legal ori mandatarului acestora, împuternicit prin procură, pe bază de mandat poștal sau, după caz, în cont curent personal ori în cont de card.“

12. După alineatul (4) al articolului 20 se introduc trei noi alineate, alineatele (5), (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul achitării drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență în cont curent personal sau în cont de card, direcțiile teritoriale efectuează plata prin unitățile bancare pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar.

(6) Comisionul bancar prevăzut la alin. (5) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit, prin negociere, la nivel teritorial între direcțiile teritoriale și unitățile bancare.

(7) Fondurile necesare achitării comisionului bancar pentru plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se suportă din bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din aceleași fonduri din care se suportă plata drepturilor.“

13. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și persoanelor care la data de 31 decembrie 2005 se aflau în una dintre următoarele situații:

a) în plata indemnizației pentru creșterea copilului, reglementată de dispozițiile cuprinse în actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2);

b) în concediu de maternitate și în plata indemnizației aferente și care, după încheierea acestei perioade, ar fi fost îndreptățite să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului reglementată de dispozițiile cuprinse în actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2);

c) ar fi fost îndreptățite să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului reglementată de dispozițiile cuprinse în actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2) și nu au solicitat acest drept;

d) cererile privind acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, reglementată de dispozițiile cuprinse în actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2), nu au fost soluționate până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

(2) Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se acordă și persoanelor care, până la data de 31 octombrie 2006, realizează în sistemul public de pensii perioade de stagiul de cotizare de cel puțin 10 luni în ultimele 12 luni anterioare datei nașterii copilului.

(3) Condiția prevăzută la art. 1 alin. (1) se consideră a fi îndeplinită de persoanele prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se cuvin și se acordă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în baza dosarelor transmise la direcțiile teritoriale de către plătitorii acestui drept.

(5) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b), drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se cuvin și se acordă începând cu ziua următoare celei în care încetează, conform legii, concediul de maternitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, respectiv de la data depunerii cererii, dacă cererea a fost depusă după acest termen.

(6) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) și la alin. (2), drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se cuvin și se acordă în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (1).“

14. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență încetează plata indemnizației pentru creșterea copilului, efectuată în condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și de actele normative speciale prevăzute la art. 3 alin. (2).“

Art. II. — Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se instituie alocația de stat pentru copii ca formă de ocrotire a statului acordată tuturor copiilor, fără discriminare.

(2) Beneficiază de alocație de stat pentru copii toți copiii în vârstă de până la 18 ani.

(3) În situația tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani și care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, alocația de stat pentru copii se acordă până la terminarea acestora.

(4) Tinerii prevăzuți la alin. (3) care repetă anul școlar nu beneficiază de alocație de stat, cu excepția celor care repetă din motive de sănătate, dovedite cu certificat medical.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Alocația de stat pentru copii se plătește unuia dintre părinți pe baza acordului acestora sau, în caz de neînțelegere, pe baza deciziei autorității tutelare ori a hotărârii judecătorești, părintelui căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare.

(2) Alocația de stat pentru copii se plătește și tutorelui, curatorului, persoanei căreia i-a fost dat în plasament familial copilul, inclusiv asistentului maternal sau persoanei căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției, în condițiile legii.

(3) După împlinirea vârstei de 14 ani, plata alocației de stat pentru copii se poate face direct titularului, cu încuviințarea reprezentantului său legal.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Alocația de stat pentru copii nu se plătește în lunile în care copiii titulari ai dreptului se află mai mult de 15 zile în instituții de ocrotire ori asistență socială sau în instituții de învățământ, care le asigură întreținerea completă din partea statului.

(2) Lunar, serviciile de stare civilă ale consiliilor locale comunale, orășenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București au obligația de a comunica direcțiilor de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București, situația privind copiii care au decedat.“

4. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Pentru copiii preșcolari, precum și pentru cei de vârstă școlară care nu urmează o formă de învățământ organizată în condițiile legii, plata alocației de stat se efectuează de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București.

(2) Plata alocației de stat pentru copiii în vârstă de peste 7 ani, care urmează o formă de învățământ organizată în condițiile legii, se efectuează de către Ministerul Educației și Cercetării, prin unitățile școlare.

(3) Pentru copiii cu handicap plata alocației de stat se efectuează de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, din fondurile cu această destinație alocate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap.

(4) Copiii de vârstă școlară care sunt înscriși în unități școlare din subordinea altor organe ale administrației publice, inclusiv militare, beneficiază de alocație de stat prin ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate care au în subordine/coordonare aceste unități școlare.

(5) Fondurile pentru plata alocației de stat pentru copii, precum și pentru cheltuielile cu transmiterea drepturilor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetele instituțiilor prevăzute la alin. (1)–(4).“

5. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Plata alocației de stat pentru copii prevăzută la art. 10 alin. (1) se realizează prin mandat poștal, cont curent personal sau cont de card.

(2) În cazul achitării drepturilor de alocație de stat în cont curent personal sau în cont de card, direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București, efectuează plata prin unitățile bancare pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar.

(3) Comisionul bancar prevăzut la alin. (2) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit, prin negociere, la nivel teritorial între direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București și unitățile bancare.“

Art. III. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va supune aprobării prin hotărâre a Guvernului modificarea și completarea corespunzătoare a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.825/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — În termen de 15 zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va supune aprobării prin hotărâre a Guvernului modificarea corespunzătoare a Hotărârii Guvernului nr. 591/1993 privind măsurile pentru aplicarea dispozițiilor Legii nr. 61/1993 referitoare la gestionarea fondurilor, stabilirea și plata alocației de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 februarie 2000.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările ulterioare și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia din urmă prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

(2) Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Mihai Constantin Șeitan,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

p. Ministrul educației și cercetării,

Dumitru Miron,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 iunie 2006.

Nr. 44.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.801/1995 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar

În temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 7/1995 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar, republicată, coroborate cu dispozițiile art. 196 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.801/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 și nr. 268 bis din 20 noiembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Punctul 43 din anexa nr. 1 a) va avea următorul cuprins:**

„43. Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, cod 14.13.22.99“

2. **Formularul „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor“, cod 14.13.22.99, din anexa nr. 1b) se înlocuiește cu formularul cuprins în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal

de constatare și sancționare a contravențiilor“, cod 14.13.22.99, sunt prezentate în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Formularele aflate în stocul organelor fiscale se vor utiliza până la epuizarea acestora, cu modificarea corespunzătoare a vechiului model prin ștergerea expresiei „și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare“.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 27 aprilie 2006.

Nr. 654.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DIRECȚIA (GENERALĂ)

Seria/200_
 Nr.

PROCES-VERBAL DE CONSTATARE ȘI SANȚIONARE A CONTRAVENȚIILOR

Încheiat astăzi, luna, anul, ora
 în localitatea județ/sector

Agent constatator: numele și prenumele
 având funcția(ile) de la, în
 temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură
 fiscală, republicată, în baza legitimațiilor de inspecție fiscală nr.
 și a ordinului de serviciu nr., în urma inspecției
 fiscale/controlului efectuat în ziua luna anul ora la
 din localitatea, b-dul/str.
 nr., bl., sc., et., ap., județ/sector
, cod de identificare fiscală

am constatat:

I) La data(ele), ora(ele) și locul(rile) de mai jos au fost săvârșite următoarele fapte:

- 1)
- 2)
- 3)

Faptele de mai sus constituie contravenție prevăzute la:

- 1) art. alin. lit. din
- 2) art. alin. lit. din
- 3) art. alin. lit. din

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat contravenientul:

a) Persoana juridică, (denumire), cod
 identificare fiscală înmatriculată la Oficiul Registrului
 Comerțului/autorizat sub nr., cu
 sediul/domiciliul fiscal în localitatea,
 b-dul/str. nr., bl., sc., et.,
 ap., județ/sector, reprezentat de în
 calitate de, cu CNP cu
 domiciliul în localitatea, b-dul/str. nr.
, bl., sc., et., ap., jud./sector,
 născut(ă) la data de, în localitatea,
 județul/sector, legitimat cu BI/CI/pașaport seria nr.
, emis de la data de

b) Persoana fizică (numele, prenumele):
 născut(ă) la data de în localitatea,
 județul, fiul lui și a
, CNP domiciliat în
 orașul(comuna), b-dul/str. nr.
, bl., sc., et., ap., județul/sector,
 legitimat cu BI/CI/pașaport seria nr., emis de la

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

data de, ocupația, locul de muncă

Fapta(ele) prevăzută(e) în actul(ele) normativ(e) menționat(e) se sancționează, conform:

- 1) - art. alin. lit., din cu amendă de la lei, la lei,
 - 2) - art. alin. lit., din cu amendă de la lei, la lei,
 - 3) - art. alin. lit., din cu amendă de la lei, la lei,
- stabilindu-se cuantumul amenzii pentru fapta(ele) de la pct.:
- 1. în sumă de (.....) lei;
 - 2. în sumă de (.....) lei;
 - 3. în sumă de (.....) lei,
- suma totală fiind de (.....) lei

PROCES-VERBAL DE ÎNDEPLINIRE A PROCEDURII*)

Astăzi agentul constatator din cadrul, având de înmănat procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria nr., și înștiințarea de plată nr. m-am deplasat la domiciliul fiscal al contribuabilului persoană juridică/persoană fizică....., din localitatea, b-dul/str. nr., bl., sc., et., ap., județ/sector găsind pe contravenient sau pe (persoana care locuiește la această adresă)/administrator/împuternicitul contravenientului**) care, primind actul, a semnat în fața noastră.

Semnătura primitorului și actul de identitate

Formular aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1305/2004 COD 14.13.22.99

Amenda/amenziile a/au fost achitată(e) cu foaia de vărsământ/chitanța, seria nr., din data de, sau se va/vor achita la Trezoreria finanțelor publice în contul nr.

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare și a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, jumătate din minimumul prevăzut în actul normativ de la punctul (1, 2, sau 3), respectiv suma de (.....) lei, iar o copie de pe foaia de vărsământ/chitanță se va depune de contravenient sau se va transmite prin poștă, recomandat, în termenul de 48 de ore, la sediul agentului constatator din

În caz de neachitare a amenzii/lor în termen de 15 zile de la data înmânării/comunicării procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, se va proceda la executarea silită conform prevederilor legale.

II) În conformitate cu prevederile art. alin. lit. din se confiscă de la contravenient următoarele bunuri/sume destinate, folosite sau rezultate din săvârșirea faptei(lor) prezentată(e) la punctul(ele):

- 1)
- 2)

**CARACTERISTICILE DE TIPĂRIRE,
modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal de constatare
și sancționare a contravențiilor“, cod. 14.13.22.99**

1. Denumire: Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor
2. Cod: 14.13.22.99
3. Format: A4/t2 (număr variabil de pagini) — se va tipări în carnete de 150 de file (50 de seturi)
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe ambele fețe. Poate avea număr variabil de pagini, în funcție de numărul și de complexitatea faptelor constatate;
 - este înseriat și numerotat.
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează: la constatarea unor fapte de care se face vinovat contravenientul și la stabilirea sancțiunilor prevăzute de lege.

7. Se întocmește: în 3 exemplare, de organul fiscal constator: original (culoare neagră) + două copii (culoare roșie și verde)

8. Circulă:

- exemplarul 1, la organul fiscal cu atribuții de gestiune a declarațiilor și a dosarului fiscal, în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului (persoană juridică sau fizică);

— exemplarul 2, la contribuabil (persoană juridică sau fizică);

— exemplarul 3, la organul fiscal care a efectuat constatarea faptei.

9. Se arhivează:

— exemplarul 1, la dosarul fiscal al contribuabilului (persoană juridică sau fizică).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 117211